

Praznik dela

Pujsa je znana po tem, da se rada pošali, in zato marsikdaj ušpiči kakšno neumnost, ki se ji potem z Andrejem Migcem nasmejita. Včasih to stori nalašč, včasih pa nehotne.

V dobri veri, da ima prav, se ji je pripetila tale nerodnost: prvega maja je navsezgodaj zjutraj prihitela k Andreju Migcu in ga zbudila z glasnimi vzkliki: „Andrej, zбудi se! Hitro vstani, nekdo je pozvonil in te čaka pred vrati!“

Andrej Migec je urno vstal in stekel k vratom.

Ko jih je odprl, ni bilo nikogar!

„Hm,“ si je mislil, „verjetno je bil kakšen znanec, ki se je naveličal čakati in je kar odšel, ker je mislil, da ni nikogar doma!“

Vrnil se je v posteljo, in ko je zadremal, je spet prihitela Pujsa. „Andrej, steci na balkon, veter je odpnihnil perilo, ki sva ga dala zvečer sušit!“

Andrej je skočil pokonci, stekel na balkon in si oddahnil. Perilo je mirno plapolalo v vetrčku in se pridno sušilo.

„Pujsa, vse je v redu, perilo je na vrvici in ščipalke ga trdno držijo!“ je dejal.

„Joj, Andrej, kakšen pa si!“ je zavpila Pujsa. „Obraz imaš prekrit z rdečimi pikami, joj, verjetno imaš ošpice, ojoj, bolan si, bolan!“

Andrej Migec je stopil v kopalnico, se pogledal v ogledalo in se začudil.

„Nobenih pikic ne vidim, moj obraz je tak kot vedno. Je morda s tabo kaj narobe, da vidiš stvari, ki jih ni?“ se je zazrl v Pujsu.

Pujsa je namesto odgovora pomahala s tačkami: „Ojoj, Andrej, pazi, osica ti leta okoli glave, joj, pičila te bo, odženi jo, hitro, hitro!“

Andrej je zakrilil z rokami, se sklonil in prestrašeno pogledal na vse strani. Nobene osice ni bilo. Začudeno je pogledal Pujsu in jo že mislil nahruliti, zakaj se norčuje iz njega, pa so mu besede zastale v grlu.

Pujsa se je prijela za glavico in zastokala: „Vrti se mi, ojoj, glava me grozno boli, uhuhu, nič ne vidim, pred očmi se mi je naredila tema, ne morem dihati, zbogom, Andrej Migec, umiram!“ in se je zvrnila na tla po dolgem in počez.

Andrej Migec je zavpil: „PUJSAAA!, se obupano vrgel proti njej, jo dvignil in ji hotel dati umetno dihanje.

Takrat pa je Pujsa široko razprla oči in zavpila: „Kaj je s tabo, Andrej Migec, da mi hočeš dati poljubček na usta?“ Nato pa je prhnila v smeh. „Phihihih, prvi maj, Andrej, prvi maj! Si pozabil? Danes je PRVI MAJ, DAN LAŽNIVCEV IN ŠALJIVCEV!“

1. Kaj Pujsa marsikdaj ušpiči?
□□□○□□ □□□□□□□□.
2. Kdaj je Pujsa zbudila Andreja 1. maja? □□□□○□□□□□□
□□□□□□□
3. Kje naj bi veter odpihnil perilo?
□□ ○□□□□□□
4. Kam je Andrej Migec hitro stekel?
□ □□□□○
5. Kaj perilo trdno drži?
□□□□□○□□
6. Andrej je bil prepričan, da Pujsa vidi stvari, ki ○□□ □□
7. Kaj je hotel dati Andrej Migec Pujsi? □□□□□□ □□○□□□□
8. Ali je bil Migec jezen? □○
9. Kdaj je bil že 1. april? □□□□
□□□□○□□ □□
10. Pujsa je rekla, da se ji je pred očmi naredila □○□□
11. Ali je 1. maj res dan lažnivcev in šaljivcev? ○□

**Geslo ti pove, da se zdi Pujsi
1. maj** □□ □□□□ □□□□
kot prvi april.

→ Odgovori, ali je
prav

DA	NE	SE	NE	VE
----	----	----	----	----

Pujsa je zamenjala 1. maj s 1. aprilom.

Andrej Migec je odpril vrata.

Pred vrati je stal znanec.

Perilo se je sušilo že celo noč.

Pujsa pravi, da ima Andrej Migec angino.

Pujsa nikoli ne bo več dobila vrtoglavice.

Prvi maj je dan dela.

Andrej Migec je stopil v predsobo in pogledal v ogledalo.

Pujsa se je zvrnila na tla po dolgem in počez.

Andrej Migec je hotel dati Pujsi poljubček na usta.

Naslednje leto 1. aprila se bo Andrej Migec pošalil s Pujso.